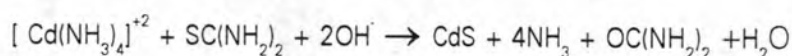

บทที่ 5

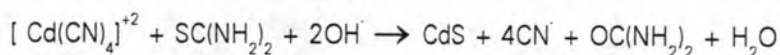
การเตรียมฟิล์มบาง CdS โดยเทคนิคการ อาบด้วยสารเคมี (Chemical Bath Deposition : CBD)

วิธีการของ CBD คือ วิธีการที่จุ่มแผ่นรองรับในอ่างสารละลายที่ประกอบด้วยเกลือของแคดเมียม เช่น CdSO_4 , CdCl_2 , CdCH_3COOH เป็นต้น และไทโอยูเรีย ($\text{SC}(\text{NH}_2)_2$) ที่จะแตกตัวให้อิออนของซัลไฟด์ที่อุณหภูมิต่ำในสารละลายที่เป็นเบส $\text{PH}>9$ กระบวนการเคลือบฟิล์มมีพื้นฐานจากการปลดปล่อย Cd^{+2} และ S^{-2} ในสารละลายอย่างช้าๆ โดยที่ Cd^{+2} จะแตกตัวมาจากเกลือของแคดเมียมซึ่งอยู่ในรูปของสารเชิงซ้อน การเคลือบฟิล์ม CdS จะเกิดขึ้นเมื่อมีปริมาณของ Cd^{+2} และ S^{-2} มากเกินกว่าค่าผลคูณของการละลาย (solubility product) ของ CdS (K_{sp}) ซึ่งค่า K_{sp} ของ CdS ที่อุณหภูมิ 25°C จะมีค่าประมาณ 1.4×10^{-29} จึงจะทำให้เกิดปฏิกิริยาเคมีระหว่าง Cd^{+2} กับ S^{-2} เป็นฟิล์มบาง CdS บนแผ่นรองรับ เนื่องจากเกลือของแคดเมียมจะอยู่ในรูปของสารเชิงซ้อนซึ่งมีหลายรูปแบบด้วยกัน ดังนั้นการเกิดปฏิกิริยาเคมีก็มีหลายวิธี เช่น [21,22]

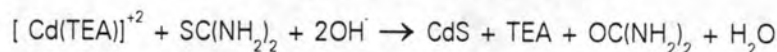
tetraammine complex

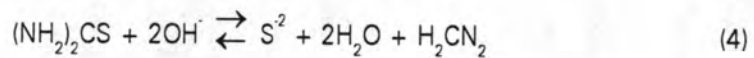
cyano complex

triethanolamine (TEA) complex

แต่ส่วนมากนิยมใช้ในรูปแบบของสารเชิงซ้อนของ tetraammine ซึ่งต่อไปจะพิจารณารายละเอียดของการเกิดปฏิกิริยาเคมีในกรณีนี้ ตัวอย่างของการเกิดปฏิกิริยาเคมีมีดังนี้

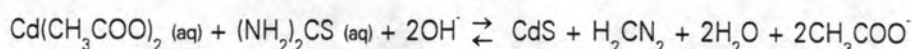
การเคลือบฟิล์ม CdS บนแผ่นรองรับเกิดขึ้น 2 กระบวนการด้วยกัน คือ [22,23]

1. กระบวนการควบแน่นของไอออน Cd^{+2} กับ S^{2-} พิจารณาจากสมการที่ 1 NH_3 จะทำให้สารละลายมีสมบัติเป็นเบส และเมื่อเติมเกลือของแคดเมียมลงไปแคดเมียมจะอยู่ในรูปสารแขวนลอย $\text{Cd}(\text{OH})_2$ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นสีขาวและจะเกาะอยู่ที่ผิวของแผ่นรองรับตามสมการที่ 2 นอกจากนั้นยังอยู่ในรูปของสารเชิงซ้อนซึ่งจะปลดปล่อย Cd^{+2} ออกมาอย่างช้าๆ ดังสมการที่ 3 ส่วน S^{2-} จะได้มาจากการแตกตัวของ $(\text{NH}_2)_2\text{CS}$ (ไทโอยูเรีย) โดยกระบวนการแยกสลายด้วยน้ำ (Hydrolysis) แสดงในสมการที่ 4 ซึ่งอัตราการแตกตัวขึ้นกับค่า PH และอุณหภูมิของสารละลาย ฟิล์ม CdS จะเกิดขึ้นเมื่อ Cd^{+2} กับ S^{2-} ทำปฏิกิริยากันและควบแน่นเป็นฟิล์มบาง CdS บนแผ่นรองรับ หรือ S^{2-} ดูดซับสารแขวนลอย $\text{Cd}(\text{OH})_2$ ที่เกาะอยู่ที่ผิวของแผ่นรองรับแล้วควบแน่นเป็นฟิล์มบาง CdS บนผิวของแผ่นรองรับซึ่งกระบวนการนี้จะได้ CdS เป็นฟิล์มบาง

2. กระบวนการดูดซับอนุภาคคอลลอยด์ของ CdS เมื่อเติมเกลือของแคดเมียมและไทโอยูเรียลงไปในอ่างสารเคมี และในอ่างสารเคมีจะมีสารละลายของไอออน Cd^{+2} และ S^{2-} ซึ่งจะทำให้เกิดคอลลอยด์ของ CdS คอลลอยด์นี้จะไปเกาะที่ผิวของแผ่นรองรับ และจะถูกดูดซับเป็นชั้นของ CdS บนผิวของแผ่นรองรับ และสิ้นสุดการดูดซับเมื่อคอลลอยด์จับตัวกันและตกตะกอนเป็นอนุภาค CdS ที่ใหญ่ขึ้นโดยชั้นของ CdS ที่เกิดจากกระบวนการนี้จะมีลักษณะเป็นผง

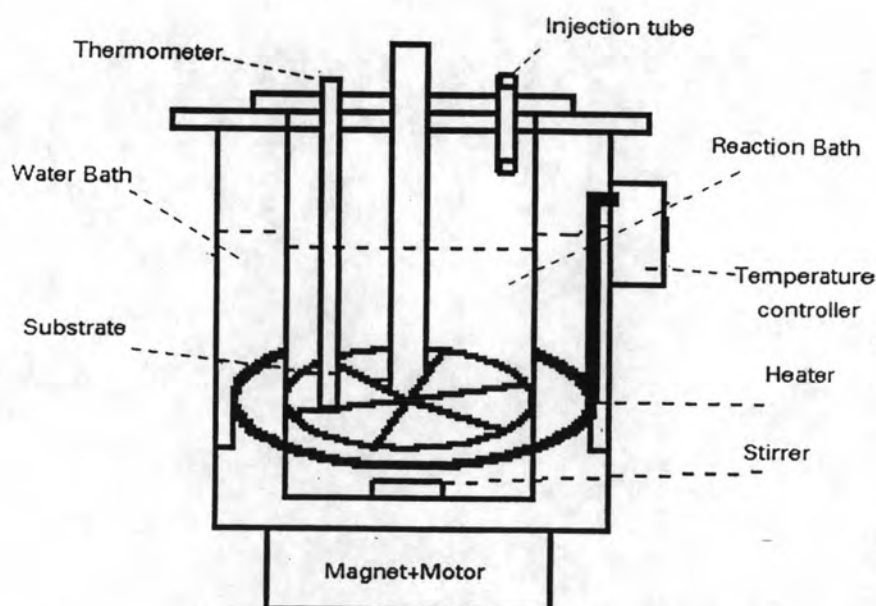
ขั้นตอนการเตรียมฟิล์มบางแคดเมียมซัลไฟด์

สำหรับในงานวิจัยนี้ได้เตรียมฟิล์มบาง CdS จากเกลือแคดเมียมอะซิเตท $[Cd(CH_3COO)_2]$ โดยมีสมการหลักของการเกิดปฏิกิริยาเคมีดังนี้ [22,23,24]

สารที่ใช้ในการเตรียมฟิล์มบาง CdS โดยเทคนิคการอบสารเคมี ประกอบด้วย 7.5 cm³ จากปริมาตร 10 cm³ ของ cadmium acetate 0.1molar , 30 cm³ จากปริมาตร 30 cm³ ของ Sodium citrate 1 molar ; 37.5 cm³ จากปริมาตร 40 cm³ ของ Ammonia 1.5 molar และ 12.5 cm³ จากปริมาตร 15 cm³ ของ Thiourea 1 molar สารละลายทั้งหมดถูกเตรียมจากน้ำ deionized ใส่ลงในบีกเกอร์ของอุปกรณ์เตรียมฟิล์มบาง CdS ดังรูปที่ 15. โดยปริมาตรของสารละลายทั้งหมดในบีกเกอร์ประมาณ 250 cm³

อุปกรณ์การเตรียมฟิล์ม

รูปที่ 5.1 แสดงอุปกรณ์การเตรียมฟิล์มบาง CdS โดยวิธี CBD

ขั้นตอนการเตรียมฟิล์มบางมีดังนี้

1. ผสมสารละลาย Cadmium acetate (แยกตัวให้ Cd^{+2}), Ammonia และ Sodium citrate เข้าด้วยกันที่อุณหภูมิห้อง

2. นำสารที่ผสมแล้วใส่ลงในบีกเกอร์ของอุปกรณ์การเตรียมฟิล์มที่มีน้ำ deionized ประมาณ 165 cm^3 เตรียมอยู่แล้วและใส่แผ่นรองรับกระจกลงไปพร้อมทั้งมีการกวนสารละลายด้วยแม่เหล็กเพื่อให้สารละลายมีความเข้มข้นสม่ำเสมอทั่วกัน แล้วเพิ่มอุณหภูมิจนกระทั่งถึงอุณหภูมิที่ต้องการศึกษาเช่น $65, 75, 80\text{ }^{\circ}\text{C}$ แล้วจึงเติมสารละลาย Thiourea (แยกตัวให้ S^{2-}) ลงไปกวนสารละลายต่อไปอีก 4 นาที จึงหยุดกวนจากนั้นทิ้งไว้ตามเวลาดังนี้ $30, 60, 90, 120, 180$ นาที เมื่อถึงเวลาที่กำหนดจึงนำแผ่นรองรับออกจากสารละลาย ก็จะได้ฟิล์มบางของ CdS อยู่บนผิวของแผ่นรองรับ

3. นำฟิล์มที่ได้ไปวัดความหนาโดยวิธีโทลานสกี (Tolansky) หาค่าความต้านทานแผ่นความส่องผ่านของแสงในฟิล์มและคำนวณหาช่องว่างแถบพลังงาน (Energy gap)

4. นำฟิล์มที่เตรียมได้จากข้อ 2 ไปแอนนیلในบรรยากาศของก๊าซไนโตรเจน และในอากาศ ที่อุณหภูมิ $150, 200, 250, 300, 350, 400\text{ }^{\circ}\text{C}$ แล้ววัดความต้านทานแผ่นความส่องผ่านของแสงในฟิล์ม และคำนวณหาช่องว่างแถบพลังงาน

5. นำฟิล์มที่เตรียมได้จากข้อ 2 ไปเติมสารเจือด้วยวิธีการจุ่มลงในสารละลาย $HgCl_2$ 0.01 molar ที่อุณหภูมิห้อง นาน 10 นาที แล้วดำเนินการตามกระบวนการข้อ 4

การเตรียมแผ่นรองรับ (substrate)

แผ่นรองรับที่ใช้ในการเตรียมฟิล์มบาง CdS จะใช้กระจกใสขนาด $13 \times 25\text{ mm}$ ที่ทำความสะอาดเป็นอย่างดี โดยมีขั้นตอนการเตรียมดังนี้

1. ตัดกระจกใสให้ได้ขนาดกว้าง 13 มม . ยาว 25 มม .
2. นำกระจกที่ตัดไปทำความสะอาดด้วยน้ำยาล้างจาน และล้างด้วยน้ำดีไอไอไนซ์
3. แช่กระจกไว้ในน้ำดีไอไอไนซ์ผสมกับน้ำยาล้างจาน แล้วนำไปล้างด้วยเครื่องอุตสาหกรรม เป็นเวลา 5 นาที
4. ล้างกระจกในน้ำดีไอไอไนซ์ด้วยเครื่องอุตสาหกรรมจนกระจกสะอาดซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 นาที

5. เป่ากระจกให้แห้งด้วยแก๊สไนโตรเจน และเครื่องเป่าลม แล้วนำไปแช่กรดโครมิกเข้มข้น (chromic acid) เป็นเวลาประมาณ 10 ชั่วโมง

6. นำกระจกไปล้างกรดโครมิกในน้ำดีไอไอไนซ์ด้วยเครื่องอุลตราโซนิกประมาณ 15 นาทีแล้วเป่าให้แห้งด้วยแก๊สไนโตรเจน และนำไปอบอีกครั้งหนึ่งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลาประมาณ 30 นาที กระจกจะสะอาดพร้อมนำไปใช้งานได้

การวัดความหนาของฟิล์มบางโดยเทคนิคโทลันสกี (Tolansky technique) [25,26]

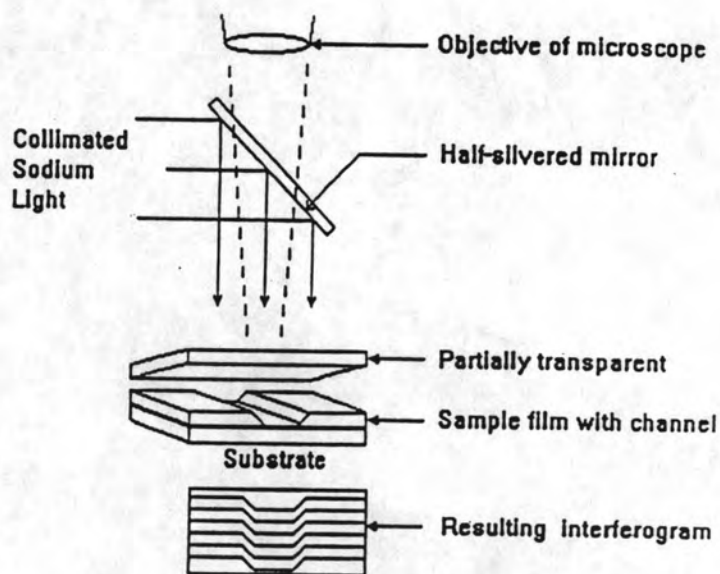
เทคนิคโทลันสกีเป็นเทคนิคการวัดความหนาของฟิล์มบางจากการวัดรั้วการแทรกสอดของแสงโซเดียมดังแสดงในรูปที่ 5.2 ความหนาของฟิล์มจะหาได้จากสมการดังนี้

$$t = \frac{\Delta n \lambda}{2} \quad (5.1)$$

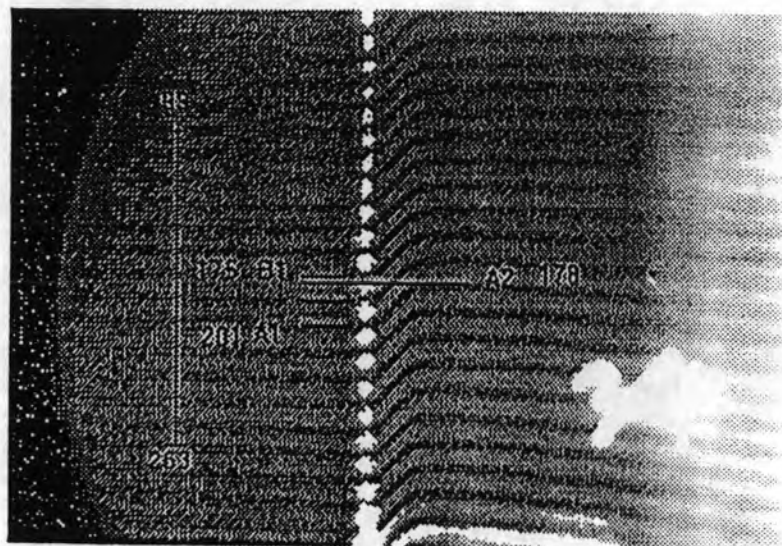
t คือ ความหนาของฟิล์มบางมีหน่วยเป็นอังสตรอม

Δn คือ ขนาดการเหลื่อมกันของรั้วการแทรกสอด

λ คือ ความยาวคลื่นของแสงโซเดียม

รูปที่ 5.2 การวัดความหนาของฟิล์มบางโดยเทคนิคโทลันสกี

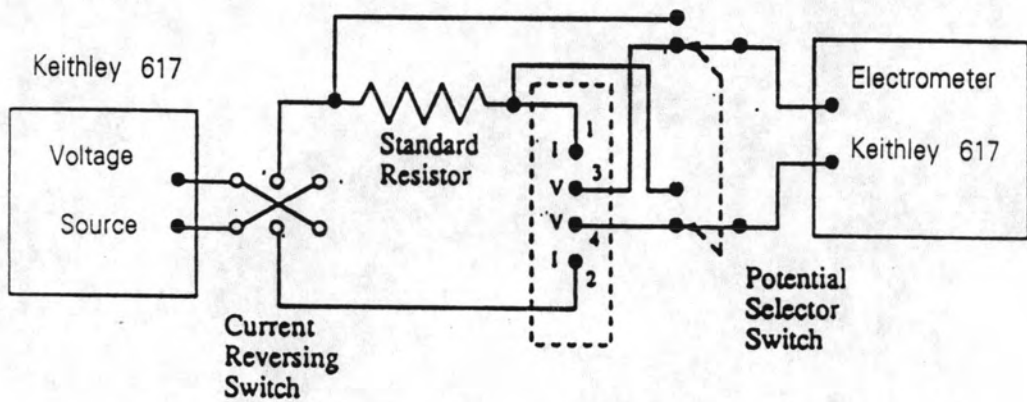

รูปที่ 5.3 แสดงวิธีการวัดความหนาฟิล์มบางจากภาพถ่ายด้วยคอมพิวเตอร์

ในการคำนวณความหนาจากสมการที่ (5.1) ขนาดการเหลื่อมกันของริ้วการแทรกสอดจะอ่านจากภาพถ่ายด้วยคอมพิวเตอร์ แสดงในรูปที่ 5.3 ตัวอย่างเช่น พิจารณาจากรูปที่ 5.2 ริ้วการแทรกสอดจาก A1 ไปยัง B1 มีจำนวนสองริ้ว ดังนั้นขนาดของการเหลื่อมกันของริ้วการแทรกสอดจาก A1 ไปยัง A2 เท่ากับ 1.77 ริ้ว และได้ความหนาเป็น 5212 อังสตรอม การวัดความต้านทานแผ่น (sheet resistance) [22,27,28,29]

การวัดความต้านทานแผ่นใช้วิธีสี่ขั้ว (four probe) ในกรณีที่ฟิล์มมีความต้านทานต่ำ เนื่องจากฟิล์มมีความต้านทานที่สูงมาก ซึ่งใกล้เคียงกับค่าความต้านทานเชิงซ้อน (impedance) ของเครื่องมือวัดซึ่งใช้อิเล็กทรอนิกส์ Keithley 617 ซึ่งจะทำให้มีผลต่อกระแสไฟฟ้าในวงจร ดังนั้นวิธีการวัดสำหรับฟิล์มที่มีความต้านทานสูงจึงใช้วิธีสองขั้ว ขั้วไฟฟ้าใช้ Indium ระเหยบน

ผิวแคดเมียมซัลไฟด์ในสูญญากาศมีรูปร่างเป็นแผ่น (strip) สี่แผ่น โดย 2 ชั้นนอกจ่ายกระแสไฟฟ้าไบแอสความต่างศักย์ 2 โวลต์ และ 2 ชั้นในวัดความต่างศักย์ไฟฟ้าโดยมีวงจรไฟฟ้าแสดงดังรูปที่ 5.4 ความต้านทานแผ่นจะหาได้จากกฎของโอห์ม และสามารถคำนวณหาสภาพต้านทานไฟฟ้าได้จากสมการที่ (4.37)

รูปที่ 5.4 แสดงวงจรไฟฟ้าสำหรับการวัดความต้านทานแผ่น